

„Oleks karjatsid kül peksnud
 Dige hea meelega,
 Aga waene mees ei jaksnud
 Nende wastu hakata;
 Ega omast hädast kaa
 Tohtind sõna lausuda.
 Pesa rikkumise lugu
 Oli ise teeninud,
 Sest et tema ning ta sugu
 Karjapoisa nattrinud,
 Sestap kaval hakkas ta
 Wale kaebdust tõstema:

„Wana isa, kuule pisut,
 „Ütle; mis sa armad sest?
 „Karjatsed, oh teie risud!
 „Kaisk'wad kallist leinukest,
 „Pillawad tend siin ja seal,
 „Hoopis tallawad ta peal!”

„No no!” wana ahwardama,
 „Külap raban neid se eest;

„Aga asja diendama
 „Waja tunnistuse meest,
 „Seisku kohtuasi teal
 „Kahe mehe sana peal.”

Sipelgas wast toewast maha,
 Mõtle, keda kutsun ma,
 Ega igaüks ei taha
 Seda asja tunništa.
 „Paras, wader õmblik, sa
 „Tuhtud wastu tulema.

„Wana isa kutsub, tule
 „Tunnistust wast rääkima!”
 „Õmblik wastu: „„Ütle mulle,
 „„Mis eest pean tõstema?”
 „Eks sa ninatarka näe,
 „Wanataadi käst on kae!”

Pätsid taewa kahelästi,
 Sumal kūsib õmblikut:
 „Käägi wennike nüüd häästi,
 „Kas on tõsi tema jut?”